

MANIFEST PEL RESPECTE A L'IDENTITAT VALENCIANA

Recentment hem assistit a un nou capítol del desencontre entre l'Universitat de València-Estudi General i la societat a la que es deu, la valenciana. Nos estem referint al tercer volum de *La ciència en la història dels Països Catalans*. A pesar de que esta ha sigut la gota que ha fet vessar el got i que nos ha obligat a traure el present manifest, no és l'única ni la primera. És per això que la nostra reflexió no es deu a un fet puntual ni concret. És deu a una preocupació profunda de la deriva que des de fa anys ve prenent l'Universitat al respecte i del temor que nos causa la normalització d'una idea, la dels Països Catalans, que atenta frontalment a l'idiosincràsia i el dret d'autodeterminació del Poble Valencià.

És per este motiu que des de València Universitaria MANIFESTEM i DENUNCIEM lo següent:

- Que València conforma per ella mateixa una realitat cultural, històrica, política i social, sense dependre ni estar supeditada a cap altre ent cultural i polític. Que per ella mateixa conforma lo que Benedict Anderson definiria com a una comunitat imaginada, il·limitada i sobirana que li conferixen una identitat diferent i diferenciada de qualsevol altra comunitat humana. I esta afirmació no és només actual sino que es dona a lo llarg del temps.

Com a comunitat imaginada a lo llarg de la història molts són els exemples: en el prefaci de la seua obra el gandienc Joanot Martorell deixa per escrit: “m'atreviré expondre, no solament de llengua anglesa en portuguesa, mas encara de portuguesa en vulgar valenciana, per ço que la nació d'on jo só natural se'n puixa alegrar e molt ajudar per los tants e tan insignes actes com hi són”. Fon un morellà jurat de València, Francesc de Vinatea, qui va defendre l'indisolubilitat del Regne de València front al rei Alfons el Benigne i la seua muller Leonor de Castella. O com oblidar al gran castellanenc, Gaetà Huguet i Breva, mecenes de qualsevol causa en pro de València. Podríem continuar fins a l'infinit donant exemples del sentiment de pertinença a una comunitat en identitat pròpia en l'imaginari dels habitants que han poblat les terres de València, pero eixe no és el fi del present escrit.

Com a comunitat il·limitada, València te una delimitació geogràfica clara del riu Sénia al Segura i d'Ademús fins a la mar. Uns límits que s'han anat configurant, com a mínim, des de la conformació dels regnes de taifes de València i Dénia, passant per una consolidació ab la

conquesta de Jaume I i les annexions de Jaume II. I que ha sigut entés com a marc propi de lo que històricament es concretà en el Regne de València.

I com a comunitat sobirana és innegable la configuració històrica de València com a un regne en institucions pròpies i privatives, i ab una legislació que el fea independent de qualsevol altre ent polític, els Furs. I si be eixos Furs foren arrebatats “*por justo derecho de conquista*” per Felip V hui fa 303 anys, no han sigut oblidats per l'imaginari col·lectiu i han sigut parcialment reintroduïts en l'actual Estatut d'Autonomia valencià. Ademés, en l'establiment d'un Estat Espanyol d'autonomies, eixa sobirania ha sigut mantinguda, si be compartida ab eixe Estat.

- Que l'universalitat en la ciència és un fet inherent a la mateixa. Pero universalitat no ha de ser sinònim de cap de les maneres de despersonalisació i uniformitat. Hem de ser conscients de lo importants que són les distintes visions que aporten cada ent sociocultural ad ésta. La multiplicitat de veus i visions que donen les distintes societats i cultures són un eix bàsic per al progrés, puix de la seua confrontació i debat naixen sempre possibilitats de millora social i d'alvanç científic.
- Que estem profundament preocupats per l'alluntament de la Universitat de València-EG de la realitat sociocultural i política en la que està insertada, de la que naix, a la que pertany i a la que es deu. El conjunt de les universitats han començat un procés de major repercussió en la societat. I el mateix camí pareix que vol prendre la UV-EG, que segons es manifesta no té voluntat d'estar tancada, sino que vol continuar fent societat valenciana, de la mateixa manera que la societat fa universitat. Pero si és aixina hem de fer-la be, no enfrontant-nos ad ella ni intentant impondre-li idees a través de l'argument coercitiu i falaç de que tot lo que ix de l'universitat és ciència i per tant veritat inqüestionable. Si es demana la complicitat de la societat no se li pot atacar de forma frontal com s'està fent subjugant-la dins del terme Països Catalans. La transferència de cultura, de formació i valors que vol el nou rector i en la que estem completament d'acort, és absolutament incompatible en l'adocrinament polític que supon el publicar llibres i monografies que nos inclouen als valencians dins dels malintencionats Països Catalans.
- Que l'entelèquia imperialista i fonamentalista que representa l'idea dels Països Catalans no

és més que un instrument polític i cultural per a intentar sometre a l'identitat pròpia dels valencians als interessos expansionistes i anexionistes de determinades institucions, entitats i personages que viuen en postulats decimonònics. Puix no nos enganyem, baix esta idea està l'idea de la Gran Catalunya de Prat de la Riba que es basaba en l'idea d'una llengua una nació que tant de mal ha fet l'humanitat en l'inici del s. XX.

Per tant defenem que l'argumentació que es sol donar per a justificar l'inclusió de la realitat valenciana dins dels Països Catalans basada en una suposta unitat llingüística constituïx una falàcia. En primer lloc perque, inclús en el supost de que existira eixa unitat llingüística, no supondria en absolut, com aixina ha sigut històricament, cap atra classe de víncul en cap atre àmbit més allà de les relacions de veïnat que es puguen haver tingut en atres territoris veïns governants pels reis d'Aragó es diguen Aragó, Cerdenya, Nàpols, Sicília, o no governats per ells, siguen Castella o els països de l'àmbit mediterràneu. Lo que propon obertament eixa idea és una subordinació del fet valencià al català que mai s'ha donat. I en segon lloc, perque el nom de Països Catalans te, i ha tingut sempre des del seu orige, un significat polític marcadament imperialiste, com ya hem dit, que no es pot assumir o negar a conveniència del moment, de l'autor o del tipo d'obra.

- Que promoure i defendre des de l'Universitat de Valencia-EG estos plantejaments antivalencians és una vulneració directa dels propis fins de l'institució arplegats en els seus estatuts. Aixina, l'article 5 del Títul Preliminar diu: “La Universitat de València vinculada a la realitat històrica, social i econòmica de la Comunitat Valenciana, dedica una atenció especial a l'estudi i al desenroll de la cultura de la seua nacionalitat”. D'acort en açò, finançar o donar recolzament a una publicació que agredix ad eixes realitats valencianes afronta directament al desenroll de la cultura de la seua nacionalitat, que no és una atra que la valenciana. És per tant la nacionalitat valenciana la que deuria defendre, difondre i potenciar en conte d'anar contra ella.

En el mateix sentit també vulnera els fins de la Universitat de València-EG arplegats en l'article 2 del Títul Preliminar dels seus estatuts on es pot llegir: “La Universitat de València és una institució de dret públic, en personalitat jurídica i patrimoni propis, i en els drets reconeguts per la Constitució i les atres Lleis vigents”. Per tant, estigam d'acort o no, no pot eixir-s'en del marc constitucional ni de la ilegalitat vigent, i no obstant ho fa. Primerament, perque en el Capítul III, article 145, apartat 1er de la Constitució de l'Estat Espanyol es pot llegir: “En cap dels casos s'admetrà la federació de Comunitats Autonomes”, qué és justament l'objectiu polític

que perseguixen els defensors de l'idea anexionista dels Països Catalans. I segon, perque transgredix igualment l'Estatut d'autonomia valencià, en concret en el Títol Primer, de l'article 1, apartat 1er, a on diu: "El poble valencià, històricament organitzat com a Regne de València, es constituïx en Comunitat Autònoma, (...) com a expressió de la seua identitat diferenciada com nacionalitat històrica...".

De la mateixa manera, que des de la Universitat de València-EG es done protecció i divulgació a les publicacions que promocionen posicionaments totalitaris contra l'història, cultura, ciència, territori, economia i demés àmbits que afecten a l'identitat de la Nació Valenciana, menysprea i quebranta els ciments de la societat democràtica a l'incomplir els mateix principi de llibertat i justícia, que s'arregla en la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948, que en l'article 21, apartat 3er., proclama: "La voluntat del poble és la base de l'autoritat del poder públic; esta voluntat s'expressarà per mig d'eleccions autèntiques (...)" I la ciutadania valenciana mai ha expressat la seua voluntat de pertànyer a cap invent polític anexionista com són els Països Catalans i sí, en canvi, ha expressat a lo llarg de l'història el seu desig de defendre i conservar el seu estat territorial, cultural, econòmic i polític valencià, com hem fet vore al principi, o recentment durant la transició en la lluita cívica per a aconseguir l'Estatut d'Autonomia.

- Que hi han moments en que la ciència deixa de ser-ho per a convertir-se en dogmatisme i en el cas de la defensa acèrrima de la catalanitat de València la UV-EG ha deixat de fer ciència per a convertir-se en mera transmissora de dogmes de fe, per a convertir-se en una simple peça en l'engranatge de la maquinària que busca introduir en el poble valencià l'idea d'alienació cultural. És innegable la quantitat de marcs conceptuals que dins de la UV-EG actuen contra aquells que defenem el respecte a la personalitat valenciana. Nosaltres no volem una Universitat somesa, ni portaveu de ningú. Volem una Universitat crítica, oberta al debat, realment científica, sense complexos de ser lo que és, conscient i orgullosa del poble al que pertany. En definitiva, volem una Universitat de València-Estudi General lliure.

És per tot lo exposat que des de València Universitaria DEMANEM als dirigents de l'Universitat de València-Estudi General:

- Que respecten, defenguen i potencien la personalitat pròpia del poble valencià.

- Que es deslliguen de les veleïtats pseudo-culturals i polítiques a les que ja fa massa temps es troba subjugada l'institució per a que, a partir de la personalitat valenciana, treballe en la creació d'una ciència pròpia que ajude al desenvolupament científic universal. Recuperant, d'esta manera, el paper de referent social i cultural que deu representar l'Universitat de València en la societat valenciana.
- Que en compte de malbaratar fons presupostaris en promocionar interessos contraris als valencians, destine eixos diners a solventar les grans carencies arrossegades per l'institució com per exemple les ajudes a estudiants, les millores d'infraestructures, l'abaratiment i millora de qualitat dels servicis de restauració a través d'un règim mixt d'exploració, etc..
- Que perden el tradicional complex d'inferioritat i lliuren a l'Universitat de la seua actitud servilista i vergonyosa front a postulats i pressions antivalencianes.

Este manifest naix de la nostra obligació com a ciutadans crítics, com a valencians compromesos i com a associació d'estudiants que lluita per una universitat pública, de qualitat i valenciana. Naix per tant de les ganes de fer de l'Universitat de València-Estudi General una universitat puntera i conseqüent en el seu entorn. En l'esperança de que torne a ser aquella universitat preocupada per la societat que la rodejava i que, l'any pròxim farà 100 anys, va introduir els estudis de Llengua Valenciana de la mà de Lluís Fullana i Mira. Aixina puix, este manifest naix de la defensa dels interessos de l'Universitat de València, que no poden sino coincidir en els interessos del Poble Valencià.

La Junta directiva de València Universitaria

Signa: Agustí Zacarés i Romaguera.

Secretari de València Universitaria i membre del Consell de Govern de la UV-EG

En la Ciutat de València a 29 de Juny del 2010 (303 anys després de la pèrdua dels Furs)